

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:
<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Joan Canela
(*Johannesburg*), Jordi Carreras (*Nova York*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Miriam Diez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequin*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria
(*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Alvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaita (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

La prova de Camps

La important crisi internacional ha remogut el mapa financer del país. Els processos de fusió entre entitats financeres s'ha convertit en un ball de rumors i d'operacions que acabaran modificant el mapa de les entitats financeres. De fet, a Catalunya ja han començat el processos de concentració de caixes, com és el cas de la de Sabadell, Terrassa, Manlleu i Girona o la de la Caixa de Catalunya, Tarragona i Manresa.

Però els moviments de caixes també arriben a més punts del país. L'interès de la poderosa Caja Madrid per fer seva una de les principals caixes del País Valencià ha fet reaccionar la Generalitat Valenciana. L'executiu de Francisco Camps ha contraatacat amb la idea d'impulsar la fusió entre les dues principals entitats financeres, Bancaixa i la CAM (Caja de Ahorros del Mediterráneo), amb l'objectiu de crear una entitat financera de primer ordre que respongui als interessos dels valencians, i evitar, d'aquesta manera, la subordinació del mapa financer del País Valencià a les necessitats d'un sistema centralitzat i concentrat a Madrid.

No és la primera volta que la Generalitat Valenciana prova d'impulsar aquesta fusió. De fet, tant Eduardo Zaplana com Joan Lerma, és a dir, el PP i el PSPV-PSOE, ja van intentar de crear un pol financer valencià potent amb la concentració dels actius de les dues entitats valencianes. Però l'un i l'altre van topat amb els temors atàvics de l'anomenat *alacantinisme*, el provincianisme ranci que sempre ha fet mans i mànigues per distanciar les comarques del sud i afavorir la fragmentació de la identitat del país. I el fet és que aquest corrent retrògrad sempre se n'ha sortit i ha aconseguit que els intents de constituir una gran entitat financera valenciana acabessin amb un fracàs rotund.

Ara Francisco Camps diu que ho vol tornar a provar. I val a dir que també planen dubtes sobre la veritable naturalesa de la proposta del president valencià. Per la manera com s'ha presentat la iniciativa, sembla que hi ha una certa precipitació que aixeca sospites quant al veritable interès de l'executiu valencià en aquesta jugada. Una proposta com aquesta, que pot esdevenir la gènesi d'una eina clau per al desenvolupament econòmic i per a la vertebració del País Valencià, no pot resultar de cap manera una proposta per a modificar l'agenda mediàtica, amb l'esperança d'esvaïr la presència del *cas Gürtel* del panorama polític valencià. El reforç d'un mapa financer valencià fort, i independent dels interessos de Madrid, és massa important per a fer jocs de mans. El temps dirà si aquestes maniobres de Camps són sinceres o responen només a una estratègia personal.

Als nostres lectors

Com pot acabar aquest moviment de fusions de caixes d'estalvis i cap a quin mapa financer ens porta? Ho analitzem aquesta setmana, a la portada. I també expliquem els perills dels ajuts que l'estat espanyol ha vehiculat per afavorir aquests processos de fusió, amb unes contrapartides que poden acabar fent perillar la independència, en un futur no gaire llunyà, d'algunes entitats resultants de les fusions, segons com evolucioni l'economia del país.

Pel que fa a qüestions més domèstiques, vull agrair de poder participar en el relat d'una història, la d'aquest setmanari, de més de 25 anys, ara com a director. I vull agrair la feina de qui m'ha precedit, l'Àlex Milian, i de tots els companys que amb el seu esforç fan possible, cada setmana, que aquesta màquina no s'aturi.

Enric Rimbau, director